

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGANAK LAPJA

XI. évfolyam, 206. szám

Ára: 50 fillér

Péntek, 1955. szeptember 2.

MAI SZÁMUNKBÓL:

TÍZÉVES A VIETNAMEI DEMOKRATIKUS
KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

(2. oldal)

NAGYGYÜLÉS AZ 1930. SZEPTEMBER
ELSEJEI TÜNNETÉS 25. ÉVFORDULÓJA
ALKALMÁBÓL

(2. oldal)

A hivatalok dolgozói

(M. T.) Viszonylag kevés szó esik a hivatalok dolgozóiról a termelési értekezleten, újságban — nélkülük azonban nem képzelhető el a gyárak lüktető élete, a gazdasági- és államvezetés, az intézmények folyamatos munkája.

Régen úgy jellemezték a hivatalnokokat: az orrukon lóg a szemüvegük, alig látszanak ki az irathalmaz mögül, s aláztatokodnak főnökeik előtt. Volt ebben az általánosításban igazság is: éppen eleget kellett aláztatokodni ahhoz, hogy úgynevezett »kényelmes« hivatalnoki állást szerezzenek a diplomával rendelkező emberek maguknak.

A kényelmeskedő régi hivatalnoki stílus nem halt még ki —, de egyre ritkábban találkozunk már vele. Különösen azok a lelkes fiatalok, akik ma lettek a hivatalok dolgozói és a munkával, az emberekkel való becsületes törődés szellemében igyekeznek ellátni feladatukat, törlők el itt is a múlt nyomait. Jól esik az ember szívének, lelkének, mikor például valami ügygel az első kerületi tanács pénzügyi csoportvezetőjéhez, Vratán György néhez fordul: önéki valóban mindig rengeteg dolga van s mégis olyan esetben is törődik soha nem látott emberek dolgaival, ha az ügy nem rá tartozik. Vratánné nem tanácsag, az íróasztal mellett ül nyolc órán keresztül —, de a tanács és a dolgozók közötti szorosabb kapcsolatot, a növekvő bizalmat segíti elő őszinte, szorgalmas, odaadó munkájával.

Persze, még nem minden irodai dolgozó munkálkodik így. Többben nem tudnak szabadulni a régi megszokástól, mások meg azt hiszik, az a jó, ahogyan a múltban csinálták: akkurátusan, mereven, komolykodva, fölényesen intézni az ügyeket. Az embereknek sok dolguk van a hivatalok dolgozóival — ez hozzátartozik az élethez — és meglátják, ki az, aki törődik velük és ügyükkel, de észreveszik, melyik hivatalnok az, aki félvállról kezeli a hozzá fordulókat, felesleges szaladgálást, izgalmat okoz az ügyfeleknek. Az első kerületi tanács lakásügyi előadója például igen sok jogos panasz hangzott el az utóbbi hetekben. Azt mondják, a legkényesebb feladat van rá bízva. Ez igaz, de a legkényesebb feladatot is jól lehet oldani: a második kerületi tanácsnál is hasonló munkát végez Herczeg Tibor, mégis a lakosság közmegelegedéssel vélekszik munkájáról.

Azt mondják: az ember hamarabb észreveszi a rosszat, mint a jót. Valóban érzékenyen érinti az embereket, hogy ha bemennek valamelyik tanácsoshoz és úgy érzik, nem igazságosan bánnak velük: nem törődöm módon beszéltek hozzájuk, vagy még egyszer el kell jönniök, húzódik az ügy intézése stb. Nem véletlen jelenség tehát az, hogy például a Szegedi Kenderfonógyárban oly sokan éppen Grósz Verához fordulnak: szeretik az üzem munkásait, bíznak benne, tapasztalatuk van arról, hogy hivatali ügyüket Grósz elvtársnő elintézi.

A mi hazánkban az államhatalom helyi képviselőinek, a tanácsok dolgozóinak és minden hivatal, intézmény munkatársainak az a kötelességük, hogy embertársaikon segítsenek, a nép érdekeit szolgálják, a szocialista törvényesség megtartásával a panaszokat, kérelmeket orvosolják, az adminisztrációt lelkiismeretesen, szívvel-lélekkel végezzék. És mindemellett azon kell fáradozniök Szeged hivatalnokainak, hogy a bürokráciát teljesen megszüntetve, az adminisztrációt a legegyszerűbbé tegyék. Városunk hivatalainak dolgozói, könyvelők, statisztikusok, gazdasági, pénzügyi szakemberek ötletesen, megfontolva vizsgálják meg azokat a lehetőségeket, amelyekkel munkájukat meg tudják könnyíteni, gyorsítani, az ügymenetet egyszerűsíteni.

A szocializmus építésének mai szakaszában a legfontosabb feladatok az önköltség csökkentése, a munka termelékenységének érdekében igen sokat tudnak tenni az irodai dolgozók a pontos, időbeni adatszolgáltatásokkal, számításokkal, ellenőrzésekkel. Népmunka-életkörülményeinek megjavítása tehát nem kis mértékben függ a hivatalok dolgozóitól, azok lelkiismeretes, odaadó munkájától.

A Mezőgazdasági Kiállítás látványából

A Budapesti Mezőgazdasági Kiállításon bemutatják az úgynevezett »villanypásztor« is: egy szál dróttal körülvett területen bármilyen állatot ott lehet hagyni emberi felügyelet nélkül, mert mielőtt az állat a gyege árammal telített dróthoz ér, azonnal visszafordul.

A növénytermesztési bemutatókra több mint 400 helyről érkeztek fel különböző növények és termények. A ládákba, cserepekbe átültetett kukorica, dohány, répa és egyéb növények egy-két napon belül végleges he-

lyükre kerülnek, a könnyen romló terményeket egyelőre hűtőházakban tárolják.

Az új szabolcsi burgonyafajták: a kisvárdai róza, a lilla és a boldogító is bemutatásra kerülnek. A híres kisvárdai burgonyanemesítő Teichmann Vilmosnak, a Nyírségi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet osztályvezetőjének irányításával állították elő ezeket az új fajtákat, amelyek több tekintetben felülmúlják az ugyancsak itt kipróbált régi fajtákat, a gűlbabát, az aranyalmát és a Margit burgonyát,

Pártunk és népünk továbbra is számít a régi elvtársak munkájára

A munkásmozgalom régi szegedi harcosainak találkozója

Az 1930. szeptember elsejei nép szent, igaz ügyét. Az el-
nagy munkástitűtetés huszon-
ötödik, lelkesítő erőt sugárzó
évfordulója alkalmából a Sze-
gedi Városi Pártbizottság teg-
nap délután a Pártoktatók Há-
zában találkozót rendezett a
munkásmozgalom régi szegedi
harcosainak tiszteletére. Az

ünnepség keretében avatták fel
városunkban a munkásmozga-
lom régi harcosainak klubját.

Régi harcostársak, — férfiak
és asszonyok — találkoztak teg-
nap, akik az elnyomatás sötét
éveiben dacolva a féktelen ter-
rorral tántoríthatatlanul kiáll-
tak a párt, a nép igaz ügyéért.
Munkájukat nehéz körülmények
között végezték és gyakran ál-
dozatokat hoztak. Hittek, biz-
tak az igaz ügyben és a legsöté-
tebb terror éveiben is harcoltak,
Bizonyosak voltak abban, hogy
a proletárium ügye Szegeden
is győzedelmeskedik.

1930. szeptember 1 óta 25 év
telt el. S azok az elvtársak,
akik tegnap találkoztak kiáll-
tak minden terrort és munká-
jukkal győzelemre segítették a

dekv elvtárs, a Szegedi Városi
Párt-végrehajtóbizottság első
titkára szeretettel köszöntötte a
megjelenteket a városi pártbi-
zottság, Szeged kommunistái,
dolgozói nevében. Hangzottatta,
a munkásmozgalom régi harco-
sainak történelmi szerepét — és
azt: »pártunk önmagát becsüli
meg, ha megbecsüli régi tag-
jait«.

A találkozó résztvevői jele-
venítették a régi harcosokat, s
elbeszélgettek egymással mos-
tani munkájukról. A régi har-
cosok közül soknak ünneplő ka-
bátja hajtókáján kitüntetések
csillantak meg. A párt, a nép
megbecsülésének jelei. Végte-
len tisztelet és megbecsülés
övezi a munkásmozgalom régi
harcosait, akik, amikor Horthy
rendőrségének jogdáiban vol-
tak, akkor is keményebbé tet-
te őket az a tudat, hogy a párt
él, erős, elpusztíthatatlan és
győz.

Épül a szocializmus. A tisz-
telt, forrón szeretett régi és
drága elvtársak nem hiába tel-
tek, nem hiába küzdöttek.
A találkozóon Ladányi Bene-

csongrádmegyei Párt-végre-
hajtóbizottság első titkára, a
megyei pártbizottság, a megye
kommunistái, dolgozói nevében
szeretettel üdvözölte a drága
elvtársakat. Hangzottatta, hogy
a régi harcosok minden körü-
lmények között hűek voltak a
pártnak, a néphez és példát
mutattak a helytállásra. Né-
meth elvtárs köszöntő szavait
így fejezte be: hosszú életet, jó
egészséget kívánok minden ré-
gi harcosnak, drága elvtársnak.

Tombácz Imre elvtárs, a
szegedi munkásmozgalom egyik
rég harcosa mondott ünnepi
beszédet a találkozóon.

Tombácz Imre elvtárs beszéde

Tombácz elvtárs beszéde első
részében arról szólt, hogy a
magyar nép nagy pártunk az
MDP vezetésével kemény, s
eredményes harcot vív a szocia-
lizmus építéséért. A magyar
munkáoszta, a dolgozó nép
— állapította meg —

a dicső Szovjetunió segit-
ségével és pártunk követ-
kezős vezetőivel jutott el
a szocializmus építésének
útjára.

De idáig nehéz, rögös, köny-
nyel és vérrrel áztatott utat kel-
lett megtenni. A múltra vissza-
tekintve áldozunk a hős kommu-
nisták, igaz hazafiak emlé-
kének, akik életüket adták az
igaz ügyért, a nép szabadságá-
ért.

Ezután az 1929-es évet kö-
vető időről beszélt és a követ-
kezőket mondotta:

Az 1929-ben bekövetkezett
világ-gazdasági válság fokoza-
tosan elmélyült. A raktárak
tele voltak áruval. A termelés
korlátozták, a munkanélküliek
száma ugrásszerűen nőtt. Sze-
geden gyakran tízezer, hazánk-
ban milliós számot ért el. Ezt
a körülményt a tökések a dol-
gozók béreinek csökkentésére
használták fel.

Nagyrányú tőkés támadás
indult meg, amelynek legköz-
vetlenebb célja volt: a válság
terheinek áthárítása a dolgo-
zókra, elsősorban a munkásosz-
táyra.

A kommunisták a tőkés
támadás elleni harcot egy-
bekapcsolták a válságból
kivezető forradalmi úttér,
a proletárhatalom megs-
zerzéséért folyó harccal,

felidézve a Szovjetunió példá-
ját. A kommunisták a baloldali
szociáldemokraták közreműkö-
désével sztrájkokat szerveztek
a tőkés offenzíva visszaveré-
sére, hogy előkészítsék ezzel
a proletárium forradalmi el-
lentámadását.

1930-ban a politikai és gaz-
dasági elnyomás elbírhatatlan
súlygyal nehezedett a magyar
dolgozókra. A Horthy-elnyomás
elleni tiltakozásul a Kommu-
nisták Magyarországi Pártja
harcos utcai tüntetésre készü-
lődt. Ertesülve erről a jobb-
oldali oportunisták a Szociál-
demokrata Pártban, békés ut-
cai tüntetést hirdettek szept-
ember elsejére.

A kommunisták kiadták a
jelszót, hogy ne békés ut-

ca! felvonulást, hanem
harcos utcai tüntetést!

Jóllehet a nagyobb üzemek-
ben, így az Újszegedi Kender-
Lensovóban, a Szegedi Kom-
derben is kijelentették a tökések,
hogy nem tűnnek semmiféle
munkabeszűntetést, az üzemek,
kísipari műhelyek dolgozói, a
környékbeli parasztság közül
is számosan: Újszentivánról
Puskás Pál, Sándorfalváról
Nagy, Dorozsmáról Bodor Ká-
roly elvtárs sokadmagával és
más helyekről is nagy szá-
mban vonultak fel a Kossuth
Lajos sugárútra, ahol a volt
Tisza Lajos körüttől a Nagy-
körútig mindkét oldalt sűrűn
megöltölték. A hatalom félel-
mére jellemző, hogy a tüntetők
között elhelyezett fogdmegjek
mellett a környező mellékut-
cákban, kapualjakban is dugtak
el fegyveres csoportokat, hogy
minden valamennyire is han-
gos megnyilvánulást azonnal
elnyomhassanak. Szegeden ki-
sebb incidensektől eltekintve,
nem történt úgynevezett »nagy
dolog«. De, amint a magyar
proletárium országos megmoz-
dulásának megvolt a maga
nemzetközi és országos jelen-
tősége és forradalmasító hatása,
úgy

a szegedi helyi tüntetés
sem maradt forradalmasító
hatás nélkül.

Nagy nemzetközi visszhangja
támadt szeptember elsejének.
Foglalkozott vele a Pravda,
üdvözölték az osztrák, a né-
met és más országok kommu-
nista pártja. Igazolta, hogy a
magyar dolgozó nép szívében
kitörhetetlenül él a Szovjet-
unió példája, az 1919-es Ma-
gyar Tanácsköztársaság em-
léke és kinyilvánította, hogy a
proletárhatalomért forradalmi
eszközökkel cselekedni kész. Az
illegálisban működő Kommu-
nista Párt szervező erejét
mutatja az, hogy szeptember
elseje után megszorodtak a
különböző munkás szemináriumok.

Mai fiataljaink vegyének pél-
dát a régi idők harcosairól. A
megélhetéssel, a nyomorral, az
üldözöttséggel küzdve, tanulva
és tanítva folytatták őket a fel-
szabadító harcot.

Ne torpanjanak meg fia-
taljaink a nehézségek előtt.
Nekik nem kell rendőri erőszak-
nak idején a fiataloknak kellett
csak azért, hogy tanulhassanak,

Gondoljunk azokra az elvtár-
sakra is, akik Szegedről, közü-
lünk indultak el és ma hazánk-
ban az építőmunka, gazdasági
és társadalmi rendünk fontos
posztjain állva végzik legjobb
ludásuk és a nép szeretetéből
fakadó fáradságot nem kímélő
munkával feladatukat. Szent-
teljünk néhány perccel azok em-
lékének is, akik már nem ér-
hették meg felszabadulásunkat
és nem vehetnek részt szocia-
lizmust építő munkában, Ladá-
nyiszky József, dr. Szepesi
Imre, Gladios József, Szabó
István, Schwartz Mária, Bauer
Böske, Ernzt Sándorné és
sok más, a harcban elesett el-
vtársnak.

A Kommunista Magyar-
országi Pártja szegedi sejté-
nek tagjai igyekeztek a dolgo-
zó felvilágosításával együtt
minél több harcos kommunista
nevelni. Erre nevelték és ösz-
tönözték gyermekeiket is, akik
mint ifjúmunkások résztvettek
már a felszabadulás előtt is a
munkásmozgalomban. Olvan
embereket neveltek, mint Kom-
mócsin Zoltán, ifj. Komócsin
Mihály, Komócsin Klára, Dáni
Sándor, Boda József, ifj. Ha-
lász György. Persze még sok
elvtársat lehetne felsorolni.

A kommunista akaratérő
és törhetetlen hit az, amely
a mi példaképeinket, a kommu-
nista harcosokat jellem-
mezte és jellemzi ma is.

A Kommunista Magyar-
országi Pártja útmutatásai-
nak megvalósítását jelen-
tették a szegedi elvtársak
titkos összejövetelei,

marxista szemináriumok a
munkásotthon elrejtett zu-
gaiban, a sakkasztal, biliár-
dardal és kirándulásokkal
leplezett titkos megbeszélés-
sek; ezek mind felkészítést
jelentettek a gyakorlati te-
vékenységre, a párt politiká-
jának megvalósítására.

A Népszava-agitáció leple
alatt vasárnaponként alapos,
elmélyült felvilágosító mun-
kát folytattak az elvtársak
Rókus, Móraváros, Felsővá-
ros és a telepek munkás- és
szegényparaszti negyedjeiben.

A Szovjetunió ellen inté-
zett terrortámadás után még
nehezebb lett a kommunis-
ták helyzete. Az itthonmar-
adt elvtársak nagy része
bekapcsolódott a Vörös-se-
gély munkájába.
A harc, az áldozat ered-

ménnyel járt.
1944. október 11., Szeged törté-
netének dicső napja. Meg-
jött a várva-várt szabadság,
szovjet emberek hozták. A
rég, harcokban edzett elvtár-
sok, az élen a Komócsin Mihály
nokkal, Krajtkó, Halász és a
többi elvtársak tevékeny
rész vettek az ország építé-
sében. Komócsin Mihály elvtár-
s az Ideiglenes Nemzet-
gyűlésnek tagja volt. Az elvtár-
sok kommunista szilárd-
sággal harcoltak a reakció, a
szpekuláció minden tevékeny-
sége ellen. A falujárástól az
agitációs felvilágosító mun-
kák keresztül a társadalmi
munkáj, mindenben részt-
vettek, aktívan tevékenyked-
tek. Meglátszott és meglát-
szik minden cselekedetükön,
hogy a párt nevelte őket.

A mi pártunk, a mi né-
pmunka továbbra is számít a
rég elvtársak munkájára,

különösen az ifjúság nevelé-
se területén. Kérjük az elvtár-
sokat, járjanak többet fiatal-
taljaink közé, munkahelyei-
ken is foglalkozzanak azok
nevelésével, adják át tapasztal-
talataikat, ismertessék meg
saját élményeik alapján dicső
pártunk harcait, a kommu-
nista munkamódszereit az
illetékesek nehéz éveiből.

Pártunk úgy is gondosko-
dik régi harcosairól, hogy
számukra összejöveteli hely-
et, klubot hoz létre. Bizto-
sítja szórakozásukat, további
művelődésüket segíti elő. Az
öreg harcosok használják ki
ezt a lehetőséget és továbbra
is segítők tudásuk, tapasz-
talatuk átadásával, a prole-
tárinternacionalizmus szelle-
mében a termelés fokozásá-
nak, a népek közötti barátság
elmélyítésének, a béke meg-
tartásának, a szocializ-
mus építésének szent ügyét.
Saját szenvedéseik felsorolá-
sával tanítsák meg fiatalja-
gunkat mindenféle reakció-
adás gyűlöletére! A szabad-
ság lángoló szeretetére!

A fiatal elvtársak, az ifjú-
munkások pedig keressék fel
rég elvtársainkat, az öreg
kommunistákat, kérjék ki ta-
nácsait, hallgassák meg
véleményüket, forduljanak
úgy hozzájuk, mint az idő-
sebb testvérhez, mint az apa-
hoz.

Kövessék ebben is a Sze-
gedi Városi Párt-végrehajtó-
bizottság olyan fiatal tagját,
mint Ladányi Benedek első
titkár elvtárs, aki problémái-
val nem habozik a régi elvtár-
sokhoz fordulni.

Igy alakulhat ki az az egész-
sége, a fejlődésünket segítő
kapcsolat, amely eredmé-
nyeinek nyertese maga a
magyar dolgozó nép!

Éljen pártunk és Központi
Vezetősége!
Éljenek a régi harcosok!
Éljen a Szovjetunió Kommu-
nista Pártja!

A megjelentek szünni nem
akáró lelkesedéssel, hosszan
éltették a pártot, a Szovjet-
unió Kommunista Pártját, a
munkásmozgalom régi harco-
sokait.

Ezután nagy siker mellett
kulturális adtak az Álta-
lános Munkás Dalegyet tag-
jai, a Munkásszínpad régi
szereplői.

A megjelentek, a munká-
smozgalom régi harcosai so-
kára együtt maradtak és el-
beszélgettek egymással. Meg-
kapóan szép, felejthetetlen
és tanulságos volt a munká-
smozgalom régi szegedi har-
cosainak találkozója.